

**ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ**

**ΜΗΝΥΜΑ
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ 2003**

Πρός
τόν Εὐαγῆ Ἱερό Κλῆρο καί τό Φιλόχριστο Πιστό Λαό,
ἅπαν τό πλήρωμα τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Ἀδελφοί μου καί Παιδιά μου.

«Ἐπέλαμψεν ἡμέρα χαρμόσυνος,
καί ἑορτή πανσεβάσμιος».

Ἀνέτειλεν ἡ ποθεινοτάτη καί ἐπέραστη ἡμέρα τῆς ἑορτῆς
Τῆς κατὰ σάρκα Γεννήσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καί Κυρίου μας
Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία πληροῖ τήν ὑπαρξί μας μέ θεία εὐφρο-
σύνη.

«Τά σύμπαντα σήμερον,
χαρᾶς πληροῦνται· Χριστός ἐτέχθη
ἐκ τῆς Παρθένου».

Ἡ Ἐκκλησία ἑορτάζει καί ὅλοι ἐορτάζουμε:

1. Τήν Ἐπιφάνεια τοῦ Ἀληθινοῦ καί Ζῶντος Θεοῦ.

Εορτάζουμε τήν ἐμφάνισι δηλαδή τοῦ Θεοῦ στόν κόσμο καί στά κτίσματά Του. Ὁ Θεός δέν εἶναι πλέον ἄγνωστος, δέν εἶναι ἀθέατος, δέν εἶναι ἀπρόσιτος, «Γνωστός ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραήλ μέγα τό ὄνομα αὐτοῦ» (Ψαλμός 75,1) διακηρύσσει ἡ Ἀγία Γραφή.

Μέ κραυγή ἀγωνίας ἰκέτευε ὁ ἄνθρωπος κατά τούς χρόνους τῆς προσδοκίας: «Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καί εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τό πρόσωπο αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τήν ὁδόν σου, ἐν πᾶσι ἔθνεσι τό σωτήριόν σου» (Ψαλμός 66, 1-3). Τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ διά τοῦ Ἀποστόλου Παύλου βεβαιώνει καί ἐπισφραγίζει, ὅτι «Θεός ἐφανερώθη ἐν σαρκί» (Α' Τιμόθεον 3,16).

Ἡ θεογνωσία εἶναι ἡ πρώτη ἀφορμή πνευματικῆς χαρᾶς, γι' αὐτό καί ψάλλουμε πανηγυρικῶς «Ἡ γέννησίς Σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ τό φῶς τό τῆς γνώσεως».

Ὁ ἄνθρωπος ἀφ' ὅτου ἐχωρίσθη, ἔνεκα τῆς ἁμαρτίας του, ἀπό τόν Θεό καί τήν κοινωνία μετ' Αὐτοῦ, ἀναζητοῦσε τόν Πατέρα Του. «Ἐξεζήτησα τό πρόσωπόν Σου» (Ψαλμός 26,8) ἐβόα πρὸς Αὐτόν ὁ δίκαιος. Ἐψαχνε νά βρῇ τόν Θεό Του. Νά Τόν συναντήσῃ καί νά ἐπικοινωνήσῃ μαζί Του.

Κι ὁ Θεός Πατέρας ἀνταποκρινόμενος σ' αὐτήν τήν πανανθρώπινη ἐπιθυμία ἀπάντησε στό παρελθόν, κατά τήν διαδρομή τοῦ ρέοντος χρόνου, μέ πολλούς τρόπους στόν ἄνθρωπο. Ὅμως «ἐπ' ἐσχάτων δέ τῶν χρόνων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Υἱῷ» (Ἑβραίους 1,2).

Στό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶδαμε καί ἐγνωρίσαμε τόν ἀληθινό Θεό. Στόν αἰτήσαντα Ἀπόστολον Φίλιππον «Κύριε, δεῖξον ἡμῖν τόν Πατέρα», ὁ Κύριός μας ἀπήντησε ἐρωτῶν τόν Φίλιππον, «τοσοῦτον χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμί καί οὐκ ἔγνωκας με Φίλιππε;» καί μέ ἐκπλήσσοις κατηγορηματικότητα προσθέτει «ὁ ἑώρακώς ἐμέ ἑώρακε τόν Πατέρα» (Ἰωάννου 14, 8-9).

Μέ τό μυστήριο τῆς ἐνανθρωπήσεως ὁ ἄνθρωπος γίνεται «κοινωνός θείας φύσεως» (Β' Πέτρου 1,4). Οὕτως ὁ Θεός δέν κατέστη γνωστός, ἀλλά καί μεθεκτός κατὰ τήν διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας.

2. Τήν επίσκεψι τοῦ Θεοῦ καί τήν συνεχῇ παρουσία Του στήν ζωή μας.

Χορτάζουμε καί ψάλλουμε «Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἐξ ὕψους ὁ Σωτήρ ἡμῶν». Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Θεοῦ δέν ἦταν μία ἐνέργειά Του σέ μία συγκεκριμένη ἐποχή, ἀλλά ἔγινε πρός ὅλες τίς γενεές τῶν ἀνθρώπων. Μᾶς ἐπεσκέφθη καί ἔμεινε μαζί μας. Ζοῦμε καί ἔχουμε τόν Κύριο καί Θεό μας παρόντα καί ζῶντα στή ζωή μας.

Ὁ Θεός εἶναι παρών καί ἐνεργεῖ στήν Ἐκκλησία Του τήν σωτηρία μας. Μέ τήν Ἐκκλησία φανερώνει τήν ἀγάπη Του. Μέ τήν Ἐκκλησία μᾶς ἀγιάζει. Μέ τήν Ἐκκλησία μᾶς διδάσκει. Μέ τήν Ἐκκλησία μᾶς ἐνώνει μαζί Του. Μᾶς τρέφει. Μᾶς ἀναπαύει. Μᾶς ἀνιστᾷ.

3. Τήν πορεία πρός τήν δόξα τῆς θείας Βασιλείας.

Χορτάζουμε τήν σάρκωσι τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐνῶ ἡ Ἐκκλησία πορεύεται μέ τήν προσδοκία νά μεταβῇ ἀπό τήν ἐμπειρία τῆς σαρκώσεως στήν ἐμπειρία τῆς κοινωνίας τῆς θείας καί αἰώνιου δόξης «Ἐκ μέρους γάρ γινώσκομεν... βλέπομεν γάρ ἄρτι δι' ἐσόπτρου ἐν αἰνίγματι τότε δέ πρόσωπον πρός πρόσωπον» (Α' Κορινθίους 13, 9-12).

Πορευόμαστε μέσα στήν τραγικότητα καί τήν ὀδύνη τῆς παρούσης ζωῆς, μεταμορφούμενοι ὀλίγον κατ' ὀλίγον κατὰ τόν εἰπόντα: «Ἡμεῖς δέ πάντες ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ τήν δόξαν Κυρίου κατοπτριζόμενοι τήν αὐτήν εἰκόνα μεταμορφούμεθα ἀπό δόξης εἰς δόξαν, καθάπερ ἀπό Κυρίου Πνεύματος» (Β' Κορινθίους 3,18).

Τήν βεβαιότητα αὐτή τῆς κοινωνίας μέ τόν Θεό στηρίζει ἡ ἐνανθρώπησις. Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία μᾶς δίδεται, μᾶς προσφέρεται πλουσίως, αὐτή μᾶς ἀνακαινίζει συνεχῶς, παρά τίς πτώσεις τῆς ἁμαρτωλῆς ζωῆς μας.

Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Οἱ σκέψεις αὐτές γιά τήν θεογνωσία, γιά τήν παρουσία τοῦ Θεοῦ στή ζωή μας, γιά τήν μεταμορφωτική πορεία μας στή ζωή αὐτή καί γιά τόν ἀγῶνα τῆς ἀνακαινίσεως τῆς ὑπάρξεώς μας, ἀποτελοῦν τόν πατρικό ἐόρτιο χαιρετισμό μου πρός ὅλους σας.

Εὐχομαι ὁ Κύριος καί Θεός μας νά χαρίζη σέ ὅλους σας αὐτά τά θεῖα δωρήματα, τά ὁποῖα ἀποτελοῦν τό νόημα καί τήν εὐφροσύνη τῆς μεγάλης αὐτῆς Δεσποτικῆς Ἑορτῆς.

Ἔτη πολλά καί εὐλογημένα

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος & Ὑμηττοῦ

Δανιὴλ

